

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Marku Ivrlaču, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja IVETA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ul. R.F. Mihanovića 9, OIB: 09460550417, zastupan po punomoćniku Valentinu Jakovcu, odvjetniku u Zagrebu, Nehruov trh 6, protiv tuženika Marijan Jakopina, Zagreb, Krvarić 57/1, OIB: 39769122662, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene dana 24. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, dana 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Darje Bošnjak iz Zagreba, posl. broj: UPP/OS-Ovrv-987/2024 od 22. kolovoza 2024. u dijelu u kojemu je tuženiku Marijanu Jakopini, Zagreb, Krvarić 57/1, OIB: 39769122662 naloženo isplatiti tužitelju IVETA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ul. R.F. Mihanovića 9, OIB: 09460550417 iznos od 124,31 Eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku 1. prosinca 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od osam dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Darje Bošnjak iz Zagreba, posl. broj: UPP/OS-Ovrv-987/2024 od 22. kolovoza 2024. u dijelu u kojemu je tuženiku Marijanu Jakopini, Zagreb, Krvarić 57/1, OIB:

39769122662 naloženo isplatiti tužitelju IVETA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ul. R.F. Mihanovića 9, OIB: 09460550417 iznos od 348,23 Eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku 1. prosinca 2022. pa do isplate te u dijelu u kojem je zatražena zakonska zatezna kamata preko stope određene u točki I. izreke ove presude te se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija kao neosnovan.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja IVETA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ul. R.F. Mihanovića 9, OIB: 09460550417 za isplatom troškova parničnog i ovršnog postupka u iznosu od 275,00Eura.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja (ovrhovoditelja) javni bilježnik Darja Bošnjak iz Zagreba, donijela je rješenje o ovrsi poslovni broj UPP/OS-Ovrv-987/2024 od 22. kolovoza 2024. kojim je naloženo tuženiku, platiti tužitelju iznos od 472,54 Eura sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima ovršnog postupka i to temeljem vjerodostojne isprave, izvatka iz poslovnih knjiga.

2. Protiv rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno izjavio prigovor u kojem je u bitnom naveo da je 15. rujna 2022. prihvatio ponudu tužitelja za izradu ulaznih vrata sa komarnikom po cijeni od 10.060,33 kn te da je izvršio uplatu avansa od 6.500,00kn, da je interni rok bio 60 dana od početka izrade do montaže proizvoda, da je u više navrata tražio od tužitelja izradu i montažu naručenih vrata, međutim da su zaposlenici tužitelja obećavali da će montaža biti kroz dva tjedna, zbog navedenog je tuženik morao ponovno zatvarati otvore između štokova i zidova, a koje je prethodno pripremio budući da je sam trebao demontirati stara vrata. Tuženik nadalje ističe da su u travnju došla dva djelatnika tužitelja od kojih je jedan bio u alkoholiziranom stanju te su dovezli vrata bez komarnika, uz obrazloženje da će ga ugraditi drugi puta kad bude gotov, da je tuženik pomogao djelatnicima tužitelja odnesti vrata i štok na kat, budući da jedan radnik nije bio u stanju obaviti navedeni posao, da su na vrata montirali bravu koja nije dobro sjela u ležište, da vrata nisu dobro podesili jer su zapinjala za pod, pa je tuženik bio prisiljen staviti metalnu podlošku na pant te je nedostajao jedan čep na pantu, budući da su ga radnici tužitelja izgubili, da su sve nedostatke zaposlenici tužitelja zapisali u radni nalog i rekli da će ih otkloniti drugi put, međutim navedeno se unatoč pozivima tuženika nije dogodilo. Tuženik navodi da ne postoji osnova za naplatu dijelova koje tužitelj nije isporučio tuženiku. Tuženik navodi da su mu isporučena vrata, ukrasni panel, vijci za ugradnju i pjena radno vrijeme i zamjenska ručica za balkonska vrata ukupne vrijednosti 5.949,33 kn uvećano za PDV, a da mu nisu isporučeni INOX rukohvat, plisse komarnik, montaža plissea, distancer za komarnik i šnaper za balkonska vrata, u vrijednosti od 2.098,93 kn uvećano za PDV. prigovor zastare.

3. Temeljem prigovora tuženika sud je sukladno čl. 58. st. 3. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, i 114/2022) rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga, a ovrhovoditelj je pozvan u roku od

15 dana od primitka rješenja iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoj zahtjev i predložiti dokaze za utvrđenje navedenih činjenica. Rješenje ovog suda posl.br. Povrv-3194/2024-2 od 24. lipnja 2025. tužitelj je zaprimio 5. studenog 2025., a na prigovor tuženika tužitelj se očitovao podneskom od 24. prosinca 2025.

4. Cijeneći sve provedene dokaze u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22 114/22, 155/23, 146/25- dalje: ZPP-a), sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. U tijeku postupka radi utvrđenja činjeničnog stanja izvršen je uvid u račun (list: 6-7, 30-31 spisa), slike (list: 26-29 spisa).

6. Između stranaka je sporna osnova i visina zahtjeva.

7. Između stranaka nije sporno da je tuženik od tužitelja naručio izradu vrata sa komarnikom i da je platio avans u iznosu od 6.500,00 kn, sporno je što je sve tužitelj isporučio.

8. Sud nije izveo dokaze saslušanjem svjedoka Ivana Pečeka, Monike Palej, Ivana Zrnca te saslušanjem stečajne upraviteljice tužitelja Ane Vičević Gračanin, budući da je tužitelj izvođenje dokaza predložio u podnesku od 24. prosinca 2025., odnosno nakon proteka roka od 15 dana od dostave rješenja kojim je stavljeno izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

9. Odredbom iz čl. 590 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22 dalje ZOO) propisano je se da ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu. Odredbom iz čl. 597.st.1. ZOO-a propisano je da je izvođač dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke. Nadalje, odredbom iz čl. 604 ZOO-a propisano je da naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača. Odredbom iz čl. 608 ZOO-a propisano je da naručitelj koji je uredno obavijestio izvođača da obavljeno djelo ima neki nedostatak može zahtijevati od njega da nedostatak otkloni, i za to mu odrediti primjeren rok. Naručitelj ima pravo i na naknadu štete koju trpi zbog toga. Ako uklanjanje nedostatka zahtijeva pretjerane troškove, izvođač može odbiti da ga izvrši, ali u tom slučaju naručitelju pripada, po njegovu izboru, pravo na sniženje naknade ili raskid ugovora te pravo na naknadu štete.

10. Prvenstveno valja navesti da tužitelj nije dostavio radni nalog niti je pravovremeno predložio izvođenje dokaza iz kojih bi se mogao utvrditi opseg isporuke u odnosu na naručeno djelo. Tuženik je priznao da je tužitelj isporučio ručicu za balkonska vrata vrijednosti 50,00 kn, Classic montažu vijak + pjena u vrijednosti 176,57 kn, panel ukrasni serija ground vrijednosti 1.400,00 kn, ulazna vrata vrijednosti 4.277,76 kn i potrebno vrijeme montera vrijednosti 45,00 kn, odnosno sveukupne vrijednosti 7.436,66 kn/987,01 Eura sa PDV-om. Tuženik tvrdi da mu tužitelj nije isporučio VBH Inox rukohvat, vrijednosti 278,86 kn, montažu plisse komarnika vrijednosti 120,00 kn, distancer za komarnik vrijednosti 226,80 kn, bočni komarnik vrijednosti 1.423,27 kn i šnaper za

balkonska vrata vrijednosti 50,00 kn, odnosno da mu nije isporučio djelo vrijednosti 2.623,66 kn/348,23 Eura sa PDV-om.

11. Temeljem čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

12. Sukladno čl. 221 a. ZPP-a sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

13. Dakle, dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijeniti će pravila o teretu dokazivanja.

14. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

15. Budući da tužitelj nije pravodobno predložio izvođenje dokaza kojima bi dokazao što je sve tužitelju isporučio, premda je na njemu teret dokaza navedene činjenice, sud je iz navoda tuženika utvrdio da je tužitelj isporučio tuženiku djelo ukupne vrijednosti 7.436,66 kn/987,01 Eura sa PDV-om.

16. Nadalje, na tuženiku je bio teret dokaza činjenice da isporučeno djelo ima nedostatke te da je pozvao tužitelja da navedene nedostatke otkloni, pa da bi eventualno imao pravo na sniženje naknade. Tuženik nije predložio izvođenje dokaza kojima bi dokazao da je pozvao tužitelja na otklanjanje nedostataka niti da im je postavio rok za otklanjanje nedostataka. Tuženik je naveo da postoje nedostaci koji se odnose na krivo montiranu bravu, vrata koja zapinju za pod te nedostatak čepa na jednom pantu te je dostavio slike navedenih nedostataka. Iz samih slika, koje su loše kvalitete, sud nije u mogućnosti utvrditi nedostatke kojima prigovara tuženik. Međutim valja navesti da postavljanje podloške na pant vrata te nedostatak ukrasnog pokrova panta na koje se poziva tuženik predstavljaju manje i lako otklonjive nedostatke, a tuženik je naveo da je sam izvršio popravak postavljajući metalni podložak na pant, dok iz dostavljene slike nije moguće utvrditi postojanje bilokakvog nedostatka na bravi. Slijedom navedenog, a imajući u vidu činjenicu da iz dostavljenih slika nije moguće utvrditi postojanje nedostataka, niti sud ima stručnog znanja da bi iz slika mogao utvrditi nedostatke u izvršenom djelu, sud smatra da tuženik nije dokazao postojanje nedostataka na isporučenom djelu niti je dokazao koliko iznosi trošak otklanjanja navedenih nedostataka.

17. Dakle, sud smatra da je tuženik bio dužan isplatiti tuženiku iznos od daljnjih 936,60 kn/124,31 Eura na ime naknade za dio nesporno izvršenog djela, a da nije dužan platiti iznos od 2.623,66 kn/348,23 Eura jer tužitelj nije dokazao da je u cijelosti isporučio ugovoreno djelo.

18. Budući da tuženik nije podmirio potraživanje po dospelju, to sukladno odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima ZOO duguje i zatezne kamate po stopi koja je određena čl. 29. st. 2. ZOO. Datum dospelja sud je utvrdio uvidom

u račun. Budući da je račun dospio 30. studenog 2022., to tužitelj može zahtijevati isplatu zakonskih zateznih kamata na glavnici počevši od 1. prosinca 2022.

19. Slijedom navedenog, u skladu s odredbom čl. 451. st. 3. ZPP-a, platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi održan je na snazi kao u točki I. izreke ove presude

20. U odnosu na nastali i predvidivi trošak ovršnog postupka koji je priznat tužitelju u rješenju o ovrsi, valja navesti da je Zaključak sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Građanski odjel) s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova posl.br. Su- IV-204/17 od 02. lipnja 2017.g., glasi:: "Presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude".

21. Tužitelj je uspio u parnici u omjeru od 26% u osnovi i 26% u visini tužbenog zahtjeva, a tuženik je uspio 74 % u osnovi i 74 % u visini tužbenog zahtjeva, slijedom čega, a tuženik u omjeru od 96%, slijedom čega je tuženik u većoj mjeri uspio u sporu pa je sud odbio tužiteljev zahtjev za naknadom troškova parničnog i ovršnog postupka u iznosu od 275,00 Eura temeljem čl. 154.st.2. ZPP-a.

U Zagrebu, 29. svibnja 2026.

SUDAC:
Marko Ivrlač

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu županijskom sudu u roku od petnaest dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t.1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st.1. ZPP-a).